



ת"פ 62049/01/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד סעדי, אחמד חושאן, עומר מוראד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 62049-01-15 מדינת ישראל נ' סעדי ואח'

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. מוחמד סעדי

2. אחמד חושאן

3. עומר מוראד (ניתן פס"ד)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רמי סלאמה

ב"כ הנאשם 1: עו"ד עלי סעדי

ב"כ הנאשם 2: עו"ד יוסף שלבי

הנאשמים 1 ו-2 בעצמם

גזר דין

בעניינם של הנאשמים 1 ו- 2 בלבד

1. הנאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על סמך הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים. ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונש.
2. כתב האישום המתוקן ייחס לנאשמים חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 + 335(1)(2) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בעובדות כתב האישום המתייחסות לנאשמים, נאמר כי ביום 13.12.14, סמוך לשעה 20:30, שהה ר' ד (להלן: "המתלונן") בחניון בנק הפועלים בקרית אתא יחד עם אחרים. באותה עת, הגיעו למקום הנאשמים וחבריהם בשני רכבים, הנאשמים ירדו מהרכבים ונאשם 2 פנה למתלונן כשהוא מלווה בנאשמים 1 ו-3 ושאל אותו מהיכן הוא. המתלונן השיב כי הוא תושב טמרה וביקש מהנאשם 2 ומחבריו לעזוב את המקום ולהניח לו לנפשו. בהמשך לאמור, תקפו הנאשמים את המתלונן בכך שנאשם 1 הרים משטח עץ גדול

עמוד 1



והיכה את המתלונן באמצעותו תוך שהוא מפילו ארצה. בעודו שרוע על הרצפה, המשיך הנאשם 1 להכות את המתלונן ונאשם 2 ניגש אל הרכב, הוציא מתוכו מוט עץ והחל אף הוא להכות את המתלונן ברגליו באמצעות המוט.

כתוצאה מהתקיפה הנ"ל נגרמו למתלונן שבר ברגל ימין, שפשוף בקרקפת, פצע במרפק ימין ושטפי דם ברגל, בבטן ובצוואר. המתלונן אושפז בבית החולים וביום 24.12.14 עבר ניתוח שחזור לקיבוע פנימי של השבר.

3 לאחר הרשעת הנאשמים, נעתרתי לבקשת סנגוריהם והוריתי על הפנייתם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בטרם שמיעת הטיעונים לעונש.

4. בתסקיר שהוגש ביחס לנאשם 1 נאמר כי מדובר בצעיר כבן 23, שעבד בעבודות מזדמנות עובר למעצרו והתגורר בבית הוריו. עיון ברישום הפלילי העלה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. בהתייחס לביצוע העבירה נשוא תיק זה נאמר כי הנאשם 1 נטל על עצמו אחריות פורמלית שכן לגרסתו, התנהגותו האלימה התרחשה כתגובה לניסיון המתלונן לפגוע בו. עוד נאמר בתסקיר כי הנאשם לא זיהה בעייתיות בהתנהגותו ולא גילה מוכנות להתבונן ולבחון את מעשיו באופן ביקורתי. בבואו להעריך את הסיכוי להישנות התנהגות דומה בעתיד, ציין שירות המבחן כי ניכרת בעייתיות בכל הקשור ליכולות במישור היציבות וההתמדה של הנאשם. מדובר במי שלא הצליח לשמור על רציפות תעסוקתית ולהתמיד בתחום עיסוקו. שירות המבחן גם בחן את המסוכנות בממד האישיותי של הנאשם וכן בממד של יחסיו עם דמויות משמעותיות ואנשי טיפול והתרשם מנטייתו של הנאשם לצמצם את חלקו במעשי העבירה וכן מהעדר אמפתיה לנפגע העבירה. נוכח זאת העריך כי הסיכוי להתנהגות מפרת חוק הינו גבוה. יחד עם זאת נאמר כי מדובר בצעיר הנמצא בשלב ההתבגרות ומצוי בעיצומו של גיבוש זהותו האישית. כמו כן מדובר במי שאין לחובתו הרשעות קודמות. קצין המבחן העריך כי מיצוי הדין עם הנאשם בשלב זה עלול להחמיר את מצוקתו ולהכביד על משפחתו הנעזרת בו מן הבחינה הכלכלית. לפיכך, המליץ שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהסתפק בענישה לא ממושכת. בשולי התסקיר נאמר כי נוכח העובדה שהנאשם לא זיהה קשיים המצריכים התערבות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.

5. בתסקיר שהוגש ביחס לנאשם 2 נאמר כי מדובר בצעיר כבן 23, נעדר כל עבר פלילי, אשר טרם מעצרו עבד עם אביו משך 6 שנים בעבודות אלומיניום. בהתייחס למעשי העבירה נקט הנאשם 2 בגישה הימנעותית המתבטאת בהשלכת התנהגותו האלימה על היותו שיכור בזמן העבירה. הנאשם 2 טען כי לא זכור לו מאומה מהאירוע מאחר והיה תחת השפעת אלכוהול והתקשה לראות בעייתיות כלשהי בדפוסי חשיבתו והתנהגותו.

בבואו להעריך את הסיכוי לשיקומו לעומת הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד ציין שירות המבחן את יכולותיו התפקודיות הטובות של הנאשם בתחום התעסוקה. יחד עם זאת, התרשם מצעיר ילדותי בעל דימוי עצמי נמוך המצוי בשלב ראשוני ביותר בגיבוש זהותו האישית. הנאשם 2 לא הצליח לייחס את מה



שקורה עמו להתנהגותו ולראות כיצד התנהלותו משפיעה על נסיבות חייו. כמו כן לא התרשם קצין המבחן מקיומה של אמפתיה לנפגע העבירה. בשקלול כלל הפרמטרים, העריך שירות המבחן שהסיכוי להישנות התנהגות אלימה בעתיד הינו בינוני עד גבוה. קצין המבחן ציין כי הנאשם 2 לא הצביע על בעייתיות באורחות חייו המצריכה התערבות טיפולית. לפיכך, לא הוצגה המלצה טיפולית בעניינו. יחד עם זאת נאמר כי מיצוי הדין עמו בשלב זה של חייו עלול להעצים את מצוקתו הרגשית ולגרוע מסיכויי הפקת לקחים. לאור זאת, הומלץ שלא למצות את הדין עם הנאשם 2 ולהסתפק בענישה מוחשית לא ממושכת.

6. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה. מדובר בערך של שמירה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, חייו וכבודו. נטען כי המעשים בהם הורשעו הנאשמים חמורים באשר אך יד המקרה היא שהובילה לכך שלא הסתיימו בפגיעה גופנית קשה יותר. עוד ציינה המאשימה כי חלקם של הנאשמים בהיבט האלימות והיוזמה היה מרכזי ביותר שכן הנאשם 1 הוא זה שפנה תחילה למתלונן והרים משטח עץ גדול בו הכה את המתלונן עד שנפל ארצה. הנאשם 2 הצטרף אליו, ניגש אל הרכב עמו הגיע לזירת האירוע והוציא מתוכו מוט עץ באמצעותו היכה את המתלונן. לא מדובר בנאשמים שנגררו אחר אירוע אלימות מתפתח. המאשימה הפנתה למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות המחייבת הטלת עונשים משמעותיים כחלק מתרומתו של בית המשפט למלחמה בתופעת האלימות הפושה בחברה. לפיכך, עתרה המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשעו הנאשמים נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר בפועל. נוכח נסיבות ביצוע העבירה ובשים לב לצורך בהרתעת הנאשמים ובהרתעת הרבים סבורה המאשימה כי יש להעמיד את העונש בחלקו האמצעי של המתחם. בנוסף, ביקשה לגזור על הנאשמים מאסר מותנה מרתיע וכן פיצוי כספי למתלונן לאור הנזקים שנגרמו לו.

7. בפתח טיעוניה לעונש הפנה ב"כ הנאשם 1 לגזר הדין שניתן לגבי הנאשם 3 עליו הושת מאסר בפועל למשך 24 חודשים הכולל 4 חודשי מאסר מותנים שהופעלו במצטבר. בנוסף הנאשם 3 הורשע גם בעבירת גניבה שלא יוחסה לנאשמים 1 ו-2.

לגבי הנאשם 1 הדגיש סניגורו את גילו הצעיר, את היותו נעדר כל עבר פלילי ואת נסיבותיו האישיות והמשפחתיות המורכבות. אביו נפטר לפני כשנה והוא נטל על עצמו לפרנס את בני המשפחה ולדאוג לצרכיהם. בנוסף, הפנה הסניגור כי הנאשם 1 שיתף פעולה מיום מעצרו בתיק, הביא לקידום החקירה והביע חרטה.

בהתייחס לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגיש ב"כ הנאשם 1 את העובדה שמדובר באירוע ספונטני שלא קדם לו כל תכנון מראש. הנאשם 1 תקף את המתלונן באמצעות משטח שהיה מונח בקרבת מקום. לפיכך, עתר הסניגור להטיל על הנאשם 1 מאסר שירוצה בעבודות שירות.

8. ב"כ הנאשם 2 הפנה בפתח טיעוניה לעובדה כי שולחו הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכך חסך זמן



שיפוטי יקר וחסך את הצורך בהעדתם של מספר עדים. עוד נאמר כי הנאשם 2 לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה ואמיתית. מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק והאירוע נשוא הדין מהווה אירוע חריג בחייו שאינו מעיד על אופיו.

בהתייחס לתסקיר טען ב"כ הנאשם 2 כי שירות המבחן אמנם לא בא בהמלצה טיפולית לגבי שולחו אך התסקיר מתייחס בהרחבה לנסיבותיו האישיות ולרקע שהביא אותו לביצוע העבירה.

לאחר שהפנה לדוגמאות מפסיקה שהקלה עם נאשמים בנסיבות דומות, ביקש ב"כ הנאשם 2 שלא למצות את הדין עם שולחו ועתר להשית עליו מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות.

9. בדברם האחרון הביעו הנאשמים צער וחרטה על מעשיהם וביקשו ליתן להם הזדמנות להמשיך בחייהם ולהסתכל לעבר העתיד.

10. בקביעת מתחם העונש ההולם נדרש בית המשפט להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה וכן במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

11. לאורך השנים חזר בית המשפט והדגיש חזר והדגש את הצורך להלחם בתופעת האלימות הפושטת בחברה בדרך של הטלת ענישה מחמירה. הפניתי לפסיקה הרלוונטית לעניין זה בגזר הדין שניתן לגבי הנאשם 3 ואיני רואה מקום לחזור על הדברים פעם נוספת. העבירה בה הורשעו הנאשמים הינה חמורה ומחייבת ענישה הולמת. מדובר במי שתקפו בצוותא חדא עם אחרים את המתלון מסיבה שלא הובררה ומבלי שקדמה לתקיפה כל התגרות מצד המתלון. הנאשם 1 הרים משטח עץ גדול והכה בו את המתלון עד שהפילו ארצה. גם כשהיה שרוע על הרצפה לא חסו הנאשמים על המתלון והנאשם 1 המשיך להכותו בעוד הנאשם 2 ניגש לרכב, הוציא מתוכו מוט עץ והחל אף הוא להכות את המתלון ברגליו באמצעות המוט. למתלון נגרמו חבלות חמורות המתועדות במסמכים הרפואיים שהוצגו בפניי. תוצאתם של המעשים ניכרת בו עד היום ומשפיעה על חייו. בצדק ציינה המאשימה כי רק יד המקרה היא זו שהובילה לכך שלא נגרמה למתלון חבלה חמורה יותר עקב מעשיהם משולחי הרסן של הנאשמים.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגת, אני קובע כי מתחם העונש הראוי נע בין 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

12. בגזירת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם התחשבתי בהודייתם, אם כי זו באה בשלב מתקדם של ההליך לאחר שנשמעה עדותו של המתלון ושל מספר עדים אחרים שנכחו בזירת האירוע. בנוסף, התחשבתי בגילם הצעיר של הנאשמים ובעובדה כי הם נעדרו כל עבר פלילי, לבד מעבר תעבורתי, וזו הסתבכותם הראשונה עם החוק. בנוסף, הבאתי בחשבון את נסיבותיהם האישיות כפי שהשתקפו בתסקירים שהוגשו מטעם שירות המבחן.



13. חרף העובדה שהנאשם 3 הורשע בעבירת גניבה, מעבר לעבירת האלימות בה הורשעו הנאשמים 1 ו- 2, ועל אף העובדה שלחובתו של הנאשם 3 הרשעה קודמת בגין עבירת אלימות, ראיתי לגזור על הנאשמים 1 ו- 2 עונש מאסר לתקופה זהה לעונש שנגזר לגבי הנאשם 3. הטעם לכך נעוץ בשתי סיבות עיקריות - ראשית, עבירת הרכוש בה הורשע הנאשם 3 בנסיבות בהן בוצעה היתה עבירה נלווית לעבירת האלימות. שנית, וזה העיקר, מעשי התקיפה של הנאשמים 1 ו- 2 היו קשים באופן משמעותי מהתקיפה שבוצעה על ידי הנאשם 3. כפי שצוין, הנאשם 1 נטל משטח עץ גדול וחבט באמצעותו את המתלונן עד שהפילו ארצה וגם לאחר מכן המשיך להכותו. הנאשם 2 הוציא מתוך רכבו מוט עץ והכה את המתלונן ברגליו באמצעות המוט. לעומתם, הנאשם 3 בעט במתלונן בבטנו. בגזר הדין שניתן לגבי הנאשם 3 דחיתי את טענת סיגורו כי חלקו של נאשם זה במעשי התקיפה זניח. יחד עם זאת, ניתן לקבוע באופן ודאי כי חלקם של הנאשמים 1 ו- 2 גדול יותר וחמור יותר מחלקו של הנאשם 3 במעשי האלימות.

14. סיכומי של דבר, אני גוזר על הנאשמים 1 ו-2 את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצר. לגבי הנאשם 1 מיום 23.1.15 ועד 30.3.15.
לגבי הנאשם 2 מיום 18.1.15 ועד 19.3.15.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעברו עבירת אלימות מסוג פשע ויורשעו בגינה.

ג. כל אחד מן הנאשמים 1 ו-2 ישלם למתלונן פיצוי בסך 10,000 ₪ שישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 1,000 ₪ כל אחד כאשר מועד תשלום השיעור הראשון יחול ביום 1.11.15 ויתר התשלומים בראשון לכל חודש שלאחריו. לא שולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל יתרת הפיצוי לפירעון מיידי בתוספת ריבית פיגורים כחוק.

15. הנאשמים יתייצבו לריצוי עונשם ביום 11.10.2015 בשעה 8:30 בבית המעצר קישון כשברשותם תעודה מזהה. הנאשמים יתאמו כניסתם למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר (טל. 08-9787377 ;08-9787336).

עד לתחילת ריצוי עונשם, ימשיכו לחול לגבי הנאשמים התנאים המגבילים החלים עליהם כיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשע"ו, 21 ספטמבר 2015 (שעה 09:46), בנוכחות הצדדים.

